

Bane vil komme til at skære Banen fra Herning til Holstebro, medens Banen fra dette Punkt til Skive skulde blive Privatbane og saaledes, at hele Banen, ogsaa den Del, som skal være Statsbane, skulde drives ved Privatdrift. Det er netop det, jeg meget vil fraraade, og jeg haaber, at det ikke skal komme til Virkelighed, men jeg forstaar heller ikke, hvordan Ministeren er kommet paa de Tanker. Beboerne mellem Videbæk og Skive, altsaa de, der bor der, hvor den Del af denne Bane skulde gaa, som blev udsat, da vi vedtog Jernbaneloven af 1908, fordi Egnens Folk ikke kunde blive enige om, hvilke Sogne den skulde gaa igennem, kræver nemlig ikke det, som Ministeren foreslaar; de kræver kun, at Banen Videbæk—Skive bliver bygget umiddelbart efter, at de andre Baner, som er vedtagne ved Jernbaneloven af 1908, er blevet fuldført, og det er et ret billigt Forlangende. Er der nogen Side, Ministeren er trængt fra, er det fra sine Venner herovre paa Sjælland. Jeg tror heller ikke, at Ministeren vil have Held til at faa sine Partifæller med sig; vi har allerede hørt det ærede Medlem fra Viborg (Ferdinand Nielsen), men den Kreds, han repræsenterer, er jo interesseret i, at alt bliver ved det gamle, det, som er vedtaget, og det, som er en naturlig Følge af, hvad der er vedtaget. Men jeg er vis paa, at der er flere af Ministerens eget Parti, som ikke vil gaa med til den Ændring. Jeg kan saaledes nævne det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik); han var med paa den Rejse, som Medlemmer af Jernbaneudvalget og andre Rigsdagsmænd gjorde forleden Aar i de Sogne, Banen skulde gaa igennem, og han udtalte sig flere Gange meget varmt for den Bane, og paa et bestemt Sted, hvor vi gjorde Holdt, og hvor der var en stor Del af Egnens Beboere til Stede, holdt han en Tale, hvori han udtrykte sine varme Følelser for denne Bane og begrundede dens Nødvendighed med den Trang, der var til den paa Egnen, og med de Udviklingsmuligheder, der var, men som ikke kunde komme til deres Ret, uden at der kom en saadan Bane. Jeg tror ikke, har i hvert Fald ingen Anledning til at tro, at det ærede Medlem skulde have slaaet en Kolbøtte siden den Gang. Jeg skal, som sagt, bede Ministeren om at frafalde de Tanker, for det er vel kun Tanker, det Indtryk faar man i hvert Fald, naar man læser hans Foredrag. Han siger flere Steder: Jeg tror, eller jeg synes, og denne Tro eller dette Syn vil jeg haabe, han vil

frafalde. Jeg tror, at hans Planer vil møde Modstand, og hvis han saa, hvad jeg haaber, vil lægge sig i Selen for at fremme de Foretagender, som er vedtagne ved Lov eller er en naturlig Følge af den vedtagne Jernbanelov, tør jeg ganske vist ikke sige, som det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) forleden sagde overfor Finansministeren, at Ministerens Navn derved vilde blive uødødeligt, men jeg tror, at hans Navn i nogen Grad vil blive populært paa de Egne.

Dernæst skal jeg fremsætte nogle Udtalelser i Anledning af Bemærkninger, der er gjorte om det, som jeg omtalte forleden, nemlig nye Kirkebevillinger og nye Teaterbevillinger. Mine Udtalelser drejede sig om en Kirke i min Valgkreds. Ministeren indrømmede, at der var Kirketrang. Det blev sagt, at det, som hindrede, at der blev givet en Bevilling, var pekuniære Hensyn og særlig Hensynet til den kirkelige Betjening, idet der i det store Pastorat Nørre Omme-Brejning, hvor de nye Kirker skulde bygges, ogsaa skulde ansættes Kirkebetjening, Præster, Kapellaner, eller hvad det skulde være, og det havde sine Vanskeligheder at faa det ordnet. Det er vist ogsaa en af Grundene til, at dette Spørgsmaals Afgørelse er blevet skubbet ud i saa mange Aar, men nu er netop det mærkelige Forhold kommet, at den højtærede Minister i Fjor gik med til at indsætte en Bevilling til en Kirke i Nørre Omme uden at tage Bygningen af en Kirke i Brejning med. Det stemmer ikke saa rigtigt overens med de tidligere Udtalelser om, at det var noget, der skulde gaa Haand i Haand for at faa det ordnet paa en Gang. Nu vil jeg imidlertid være mig inod at blive beskyldt for, at jeg siger dette af Misundelse overfor Nørre Omme, hvor de har faaet Kirken — Nørre Omme ligger nemlig ikke i min Valgkreds, de to Sogne hører til et og samme Kirke-distrikt, men de hører til to Valgkredse —, jeg siger det ikke af Misundelse, for de trænger saare haardt til en Kirke i Nørre Omme, men jeg synes, at det, man her har gjort, ikke er konsekvent, naar man husker paa, hvad der er fremført før. Nu bygges der altsaa en Kirke i Nørre Omme, men Kirken i Brejning kommer ikke med hverken i Fjor eller i Aar. Det synes jeg ikke er konsekvent, thi det er da vel ikke Meningen, at Kirken, som bygges i Nørre Omme, skal staa tom, indtil vi faar en Kirke i Brejning? Kirkebetjeningen vil blive omtrent den samme; thi det er vel ikke Meningen, at den Præst, som nu be-